

ботуши по върби, но имат право да хвърлят само девет пъти. Сравнете това с хвърлянето на стари обувки подир булките в много страни. Ако обувката се закачи за клоните, момичето, което я е хвърлило, ще се омъжи до една година.

*„Per de, per de prájtina,
Varckaj hin, hász kâtav?
Basá, párró dzsiuklo,
Pirano dzsâl mai szigo“.*

*„Виждам пръснати листа,
где се скита любовта?
Бяло куче се разлая,
милият ми долетя накрая!“*

Ако по време на песента се чуе кучешки лай, девойката ще се омъжи преди идването на следващата Нова година. Почти същото заклинание се практикува в Тоскана, което според древни свидетелства има етруски произход. Следващото е подобно: В нощта срещу Гергьовден цигански девойки завързват очите на бяло куче, след това го пускат и безшумно застават на различни места. Онази, при която кучето дойде първо, първа ще се омъжи. Играта на „сляпа баба“ е известна още от древността като любовна, полумагическа или вещерска игра, но вместо на кучето се връзват очите на човек.

Или момичето откъсва косъм от главата си, връзва на него пръстен и го провесва в стомна. Пръстенът вибрира или се люлее и колкото пъти докосне стените на стомната, след толкова години тя ще се омъжи. Това е древен ритуал с източен произход. Според старите съчинения той се изпълнявал, като нишка се омотавала около безименния пръст, а вързаният на нея пръстен трябвало да докосне пулса. По ръба на паница се изписвали буквите от азбуката или цифри и когато пръстенът се люшкал от една към друга, той образувал думи или посочвал числа. Числата показвали броя на любовниците, които момичето ще има.

Рано сутринта на Петдесетница момичетата излизат и ако на изток видят облаци, хвърлят клонки в тази посока и казват:

*„Predzsia, csirik leja,
Te ná tráda m're píranes“.*

*„Казвам ти, птичко, лети,
любовта ми не гони“.*